

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému **M. L.** vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3 T 7/2003, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **Z. K.**, zastúpený JUDr. M. S., advokátom v K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2007, sp. zn. 2 To 15/2006, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie obvineného **Z. K.** sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 15. novembra 2005, sp. zn. 3 T 7/2003, bol obvinený **Z. K.** uznaný za vinného z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. j/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) a z trestného činu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obaja obvinení po predchádzajúcej vzájomnej spoločnej dohode dňa 14. októbra 2002 v čase od 19.00 hod. do 21.00 hod. v úmysle usmrtiť 73-ročnú dôchodkyňu **R. K.** a odcudziť jej peniaze, vnikli do dvora jej rodinného domu v obci **H. č. X.**, okres **R.**, kde ju **M. L.** fyzicky napadol vopred pripraveným konárom dĺžky 1184 mm tak, že ju viackrát veľkou silou a prudkosťou uderil do ľavej čelovotemennej oblasti hlavy pokračujúc do tvárovej časti a spôsobil jej tak rozsiahle devastujúce poranenia kostí lebky a vnútrolebečných štruktúr, ktorým poškodená na mieste podľahla, následne obvinení vnikli do domu poškodenej, ktorý prehľadali, pričom odcudzenie peňazí alebo vecí sa nepodarilo zistiť.

Za tieto trestné činy mu uložil krajský súd podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny. Zároveň mu spolu s obvineným M. L. uložil podľa § 228 ods. 1 Tr. por. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu poškodenej R. R. vo výške 15 457 Sk.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 24. júla 2007, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 2 To 15/2006, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obvinených M. L. a Z. K. zamietol.

Odpis uznesenia odvolacieho súdu bol obvinenému Z. K. a jeho obhajcovi JUDr. P. K., doručený 1. októbra 2007, resp. 28. septembra 2007.

Krajský súd v Košiciach predložil 7. decembra 2012 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Z. K. prostredníctvom obhajcu 30. apríla 2012 na Krajskom súde v Košiciach proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2007, sp. zn. 2 To 15/2006. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011.

Obvinený **Z. K.** zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky písomné podanie označené ako dovolanie 25. októbra 2011, v ktorom zhrnul nižšie uvedené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. Vlastné písomné podanie obvineného označené ako dovolanie so žiadosťou o ustanovenie obhajcu Najvyšší súd Slovenskej republiky odstúpil na ďalší postup príslušnému Krajskému súdu v Košiciach 16. novembra 2011 (doručené 23. novembra 2011). Predseda senátu krajského súdu mu opatrením podľa § 40 ods. 1 a 2 Tr. por. z dôvodov § 37 ods. 1 písm. a/, § 38 ods. 2 písm. a/ Tr. por. ustanovil obhajcu, JUDr. M. S., za účelom podania kvalifikovaného dovolania (č.l. 1161).

Obvinený prostredníctvom svojho obhajcu vo svojom dovolaní z 30. apríla 2012 namietal, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom tým, že krajský súd odmietol vykonať dokazovanie výsluchmi svedkov B. G., A. K., L. N. a K. K., ktorí mali potvrdiť, že v čase spáchania skutku sa nemohol nachádzať na mieste činu.

Dovolanie podal aj z toho dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Namieta predovšetkým použitie pachových stôp z miesta činu a palice ako predmetu, ktorý slúžil k útoku na telo poškodenej, ďalej znalecký posudok PhDr. D. H. - znalkyne z odboru psychológie, najmä čo sa týka zistenia stupňa intelektu a rozumových schopností svedkyne M. G. a posúdenia hodnovernosti jej výpovede. Navyše táto svedkyňa nevláda slovenský jazyk, hovorí len po maďarsky. Napriek tejto skutočnosti bola zo strany znalkyne vyšetrená bez prirátania tlmočníka (tlmočila len zdravotná sestra znalkyne).

Ďalej obvinený v tomto smere poukazuje na zásadu *in dubio pro mitio* a *in dubio pro reo*, čo znamená, že súd pri rozhodovaní o vine a treste v prípade existencie pochybností má postupovať miernejšie, teda rozhodnúť v prospech obvineného.

Napriek poučeniu obhajcu o tom, že jeho dovolanie bolo podané po troch rokoch od doručenia napadnutého rozhodnutia, a teda je podané oneskorene, na týchto dôvodoch trvá v celom rozsahu. Zároveň žiada po poučení obhajcu o spôsobe rozhodovania dovolacieho súdu, aby bol na verejné zasadnutie predvolaný, a aby mu bolo umožnené sa osobne obhajovať a predniesť dovolacie dôvody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu a zároveň, aby prikázal Krajskému súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z úradného záznamu (č.l. 1174) vyplýva, že poškodená R. R. telefonicky oznámila, že k podanému dovolaniu obvineného Z. K. sa vyjadrovať nebude. Ostatné procesné strany sa k uvedenému dovolaniu nevyjadrili.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., sa použije pre rozhodovanie o dovolaní obvineného Z. K. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011. V zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 6 a 7, ustanovenie § 370 a § 371 sa použije v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom

stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať. Dovolanie bolo napadnuté právoplatné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho, ktorým bolo odvolanie obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. novembra 2005, sp. zn. 3 T 7/2003, zamietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie obvineného je podané oneskorene, a preto ho podľa § 382 písm. a/ Tr. por. odmietol.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho najneskôr podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu (§ 370 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011).

Ustanovenie § 370 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. upravuje lehotu podania dovolania tak, že ak sa podáva dovolanie v prospech obvineného, lehota na jeho podanie je obmedzená 3 rokmi a začína plynúť od doručenia súdneho rozhodnutia obvinenému, resp. jeho obhajcovi.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené obvinenému 1. októbra 2007 a obhajcovi obvineného JUDr. P.K. 28. septembra 2007. Z tohto zistenia potom vyplýva, že posledným dňom na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku bol piatok 1. októbra 2010, keďže tento deň svojim číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok plynutia lehoty – doručenie rozhodnutia súdu druhého stupňa obvinenému (§ 63 ods. 4 Tr. por.). Kvalifikované dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu 30. apríla 2012 (rovnako aj vlastné písomné podanie obvineného označené ako dovolanie 25. októbra 2011), teda bolo podané na Krajský súd v Košiciach (súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni) oneskorene.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolanie obvineného Z. K. nebolo podané v zákonom stanovenej lehote, a preto najvyšší súd predmetné dovolanie podľa § 382 písm. a/ Tr. poriadku odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 6. februára 2013

JUDr. Pavol T o m a n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová